ALLAH NURUNU TAMAMLAYACAKTIR

وَقُلْ جَٓاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُۜ
اِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقاً

Muhterem Müslümanlar !

İslam'ın ilk yıllarında Mekke döneminde az sayıda olan Müminler, Erkam'ın evinde gizli gizli buluşup, Efendimize inen ayetleri öğreniyorlardı. Yine böyle bir günde Efendimiz e yeni inmiş olan Rahman Suresi'ni dinliyorlardı. Rahman Suresindeki;

"Rabbinizin hangi nimetlerini inkar ediyorsunuz" ayetinden çok etkilenen Sahabeyi Kiram Efendilerimiz birbirlerine *"Keşke şu ayetleri inkarcı müşriklere haykırabilsek"* dediler. Orada bulunan Abdullah Bin Mesud (r.a): "*Ben bu ayetleri Kabe'ye gidip oradaki Mekkelilere okuyacağım*" der. Yanındaki arkadaşları her ne kadarda "*Senin için endişe eder, zarar görmenden korkarız, yapma*" deseler de Abdullah Bin Mesud (r.a) Kabe'ye gidip Rahman Suresini orada bulunanlara yüksek bir sesle okumaya başlar. Orada bulunan müşrikler Abdullah Bin Mesud (r.a)'ın üzerine saldırıp vurmaya başladılar. Abdullah Bin Mesud (r.a) kanlar içerisinde geri döndüğünde arkadaşları onun bu halini görünce çok üzülürler ve "*Biz sana gitme demiştik, keşke yapmasaydın*" dediklerinde Abdullah Bin Mesud şöyle der: ***"Allah'a yemin olsun ki, Allah düşmanları, hiçbir zaman gözümde şimdikinden daha düşük, daha değersiz ve cılız değildi. Eğer isterseniz yarın sabah yine gider, yine aynı şeyi yaparım."*** **dedi**

Değerli Müminler!

Bizler Allah'a öyle bir sevgi, aşk ve muhabbetle iman ederiz ki; ne bir tehdit ne bir korku ne de Yeni Zelanda da yapılan silahlı terör eylemi gibi saldırılar kalbimizdeki bu imanı, gönlümüzden Allah sevgisini almaya asla güç yetiremez ve de başarılı olamaz.

Yine Yüce Kitabımız Kur'an 'da "**Kim, bir cana veya yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya karşılık olmaksızın (haksız yere) bir cana kıyarsa bütün insanları öldürmüş gibi olur. Her kim bir canı kurtarırsa bütün insanları kurtarmış gibi olur.**"(1) buyrulmaktadır. Bu ilahi emir gereği ırkı, dili, dini, rengi ne olursa olsun hiçbir insana ve de canlıya suçsuz yere zarar verilmemesi gerektiğini bizler Rabbimizden öğrendik.

Kıymetli Müslümanlar!

Vahyin ilk gününden itibaren İslam'a, Hz. Peygamber Efendimiz (s.a.v)'e ve Müslümanlara çeşitli iftiralar, saldırılar ve zulümler her dönemde olduğu gibi bu günde halen devam etmektedir. Zulüm, şiddet ve korku salarak İslam'ı yok etmeye, Müslümanların sayısını ve gücünü azaltmaya çalışanlar halen oyunlarını sahneye koymaktadırlar.

Yüce Allah inananlara şu müjdeyi vermektedir: **"A**ğızlarıyla Allah›ın nurunu söndürmek istiyorlar; oysa kâfirler hoşlanmasa da Allah nurunu tamamlayacaktır. Müşrikler istemeseler de, dinini bütün dinlere üstün kılmak için Peygamberini hidayet ve hak din ile gönderen Allah›tır.**"(2)**

Değerli Kardeşlerim!

Rabbimizin bu müjdesi ışığında **b**ugün İslam alemi olarak bizlere düşen, içimize atılan fitne tohumları ile parçalanmış olan birliğimizi, dirliğimizi ve dayanışmamızı yeniden tesis ederek, tek vücut olup İslam'ı her yönde güçlü bir şekilde temsil etmektir.

Hutbemi başta okumuş olduğum ayet meali ile bitirmek istiyorum **De ki: "Hak geldi bâtıl yıkılıp gitti! Zaten bâtıl yıkılmaya mahkûmdur." (3)**

1-Maide Suresi 32
2-Saff Suresi 8-9
3-İsra Suresi 81

АЛЛАХ ЩЕ ЗАВЪРШИ СВОЯТА СВЕТЛИНА

وَقُلْ جَٓاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُۜ اِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا

Уважаеми мюсюлмани!

В ранните години на исляма малкото вярващи, които се намираха в Мекка, се срещаха тайно в къщата на Еркам и изучаваха айетите, които се низпославаха на Пейгамбера (с.а.с.).

Отново в един такъв ден те слушаха сура Рахман, която беше низпослана съвсем скоро и в която Аллах Теаля казва: ***„Та кои блага на своя Господар взимате за лъжа?“*** (ер-Рахман, 55: 13). Някои от сахабиите, повлияни от красотата на тези слова, казаха: „Колко добре щеше да е, ако можехме да прочетем тези айети и пред отричащите идолопоклонници“. Абдуллах ибн Месуд, който беше сред тях, рече: „Аз ще отида до Кябето и ще прочета айетите пред мекканците, намиращи се там“.

Въпреки че приятелите му искаха да го откажат, като казваха, че се страхуват за него и че курейшите ще му навредят, Абдуллах отиде при Кябето и на висок глас започна да чете сура Рахман. Езичниците, намиращи се там, нападнаха Ибн Месуд и започнаха да го удрят кой където свари. Когато Абдуллах ибн Месуд се върна при своите другари, целият в рани и кръв, те много се натъжиха и казаха: „Ние те предупредихме, да не беше отивал“. Тогава той отвърна: „Кълна се в Аллах, че никога преди това враговете на Аллах не са били по-нищожни пред мен, отколкото бяха днес. Ако искате, утре рано ще отида пак и ще сторя същото“.

Скъпи вярващи!

Ние вярваме в Аллах с такава любов и отдаденост, че никакви закани, заплахи, нито пък терористични актове като този в Нова Зеландия няма да успеят да изтръгнат тази вяра и любов от нашите сърца.

Пак в Свещената ни Книга – Коран-и Керим, се повелява: ***„Заради това предписахме на синовете на Исраил, че който убие човек не за човек или заради покварата му по земята, той сякаш е убил всички хора. А който спаси човек, той сякаш е спасил всички хора“*** (ел-Маиде, 5: 32). От този свещен айет ние научаваме, че нашият Господар – Аллах Теаля, ни възбранява да посягаме на невинни хора, независимо от тяхната раса, език, религия или цвят на кожата.

Скъпи мюсюлмани!

Още с първото низпославане на откровението – вахий, започват клеветите, нападенията и потисничеството срещу Пейгамбера (с.а.с.) и мюсюлманите, така продължава и през следващите векове, така е и днес. Онези, които се опитват да унищожат исляма и намалят силата на мюсюлманите чрез преследване, насилие и страх, продължават по същия начин и днес.

Всевишния Аллах известява вярващите, както следва: ***„Те искат да угасят светлината на Аллах с уста. Но Аллах ще стори да засияе в пълнота Неговата светлина, дори неверниците да възненавиждат това. Той е, Който изпрати Своя Пратеник с напътствието и с правата религия, за да я издигне над всички религии, дори съдружаващите да възненавиждат това“*** (ес-Сафф, 61: 8–9).

Скъпи братя!

В светлината на тези знамения ние като мюсюлмани сме длъжни днес отново да възстановим единството, разбирателството и солидарността, които ни бяха отнети чрез всяване на раздор между нас, и отново по най-добрия начин да представим нашата религия.

Искам да завърша хутбето си с айета, който цитирах в началото: ***„И кажи: „Дойде истината и погина лъжата. Несъмнено лъжата погива“*** (ел-Исра, 17: 81).

KİTAP OKUMANIN ÖNEMİ

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِى خَلَقَ ﴿١﴾
خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ اِقْرَأْ وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ ﴿٣﴾
الَّذِى عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾

Değerli Mü'minler!

İnsanın yaratılış amacı, kendini, kâinatı ve Rabbini bilmesi, Rabbine inanması ve bildirdiği hakikatlere göre yaşamını sürdürmesidir. Okumuş olduğum ayeti kerimelerde Yüce Allah (c.c) şöyle buyurmaktadır; ***"Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı pıhtılaşmış bir kandan yarattı. Oku! O, cömertliğinin sonu olmayan Rabbin, kalemle yazmayı da öğretendir. İnsana bilmediklerini de ancak O öğretti"*** (Alak, 96/1-5) Yüce Kitabımız Kur'an'ı Kerim'in "Oku" emriyle başlaması, üzerinde durulması gereken son derece önemli bir hadisedir. Şüphesiz okumak insanı bilgiye ve bilmeye ulaştırır. Bu nedenle okumak, bilmenin ve bilgiyi elde etmenin ilk ciddi adımı ve altın anahtarıdır.

Değerli Kardeşlerim!

Bir zamanlar hisler, düşünceler, inanç ve kurallar sözlü gelenek ile bir sonraki nesle aktarılırdı. Bilgi kaynağı insanların hafızasıydı. Sonra yazı bulundu. İnsanoğlu sözü, kalıcı hale getirmek, gelecek nesillere doğru aktarmak için kitaplar yazdı. Kitaplar yazılıp çoğaldıkça toplumlar gelişti. Kütüphaneler kuruldu, medeniyetler inşa edildi.

Yine bir zamanlar kitaplara ulaşmak ve onlara sahip olmak kolay değildi. Bir bilgiye veya kitaba ulaşmak için günlerce yol gidilirdi. Günümüzde ise bilgiye ve kitaplara ulaşmanın yolları hem kolaylaştı hem de çeşitlendi. Kitap ve kütüphanelerin sayısı arttı. Özellikle internet yerinde, doğru ve faydalı kullanıldığında, bu konuda çok önemli kolaylıklar getirdi.

Kıymetli Kardeşlerim!

Yazılan kitaplar hiç şüphe yok ki okunduğu zaman değer bulur. Okunmadıklarında ise asıl işlevlerini kaybederler. Bu yüzden kitabın bizatihi kendisi değil, onunla buluşmak ve onu okumak insanın gelişimi için gereklidir. Okumak sadece yeni bilgiler kazandırmaz insana, bilginin ötesinde ve ona ilaveten bir farkındalık ve bir bakış da kazandırır. İnsan okudukça öğrenir, okudukça fark eder ve okudukça yenilenir. Yenilendikçe daha önce görmediğini görmeye, duymadığını duymaya ve hissetmediğini hissetmeye başlar. Bu sayede ufku açılır, anlama ve konuşma yeteneği gelişir, insani ilişkileri güzelleşir ve yeni tecrübeler kazanır. Yaşama ve yaşatma sevinci artar. Dünya ve ahiret huzuruna kavuşur.

Kıymetli Mü'minler!

Hangi kitapları ve neleri okumamız gerektiği konusunda ise Sevgili Peygamberimiz (s.a.s); *"Allah'ım fayda vermeyen ilimden Sana sığınırım"* (Tirmizî) diyerek ölçüyü belirlemiştir. Bu nedenle dünyamızı ve ahiretimizi mamur edecek, bize ve insanlığa fayda sağlayacak bütün kitaplar okunmaya değer görülmelidir. Öyleyse ailece okumaya her gün zaman ayırmalı ve okumayı alışkanlık haline getirmeliyiz. Gün içerisinde yorulmuş zihinlerimizi okuyarak tazelemeliyiz. Unutmamalıyız ki, okumak Yüce dinimizin ilk emri, bizim de ilk görevimizdir.

ЧЕТЕНЕТО И КНИГИТЕ

ٱقْرَأْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلَّذِى خَلَقَ ﴿١﴾
خَلَقَ ٱلْإِنسَـٰنَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ ٱقْرَأْ وَرَبُّكَ ٱلْأَكْرَمُ ﴿٣﴾
ٱلَّذِى عَلَّمَ بِٱلْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ ٱلْإِنسَـٰنَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾

Скъпи вярващи!

Целта на сътворяването на човека е той да опознае себе си, Вселената и своя Господар, да вярва в Него и да живее според истината, с която Той го е дарил.

В айета, който цитирах, Аллах Теаля е повелил: **„*Чети [о, Мухаммед] в името на своя Господар, Който сътвори – сътвори човека от съсирек! Чети! Твоят Господар е Най-щедрия, Онзи, Който научи чрез калема, научи човека на онова, което не е знаел*“** (ел-Аляк, 96: 1–5).

Това, че низпославането на нашата Свещена книга започва със заповедта „Чети!“, наистина е изключително важно събитие, което заслужава голямо внимание. То показва, че четенето е първата сериозна стъпка и златният ключ към придобиването на знанията и познанията.

Скъпи братя!

Някога чувствата, мислите, вярванията и правилата се предавали чрез устна традиция на следващите поколения. Източникът на информация била паметта на хората. След това била развита писмеността. И хората започнали да пишат книги, за да запазят словото и да го предадат на идните поколения. С написването и размножаването на книгите се развили и обществата. Основали се библиотеки, изградили се цивилизации. По онова време никак не било лесно да се достигне до книгите и те да се притежават. Пътувало се дни наред, за да се намери книга и се достигне до определена информация.

Днес достъпът до книгите е много по-лесен, а информацията е изключително разнообразна. Увеличи се броят на книгите и библиотеките.

Особено интернет, когато се използва правилно, допринася множество ползи.

Уважаеми мюсюлмани!

Няма съмнение, че написаните книги намират стойност само тогава, когато се четат. Когато не се четат, те губят основното си предназначение. Именно затова не самата книга, а нейното четене е необходимо и важно за развитието на човека. Четенето не само поднася нови знания на индивида, но и отвъд познанието то дава осъзнаване и нов поглед към нещата. Докато чете, човек научава, докато чете, прави разлика (между доброто и лошото) и четейки, той се развива. Развивайки се, човекът започва да вижда неща, които преди това не е забелязвал, да чува неща, които преди това не е чувал, и да изпитва чувства, които преди това не е изпитвал. Така развива своя кръгозор, реч и разбиране, подобрява човешките си взаимоотношения и придобива опит в живота си. Нарастват надеждите му и достига щастието както на този свят, така и в отвъдния.

Братя мюсюлмани!

Относно книгите и знанията, които трябва да придобиваме, Пратеника на Аллах (с.а.с.) е казал: *„О, Аллах, осланям се при теб от науката, която не ми допринася полза“* (Тирмизи). Така той е определил какво трябва да четем и какво – не. Затова е необходимо да отдаваме значение на всички книги, които ще ни помогнат да изградим нашето бъдеще и да бъдем от полза както за себе си, така и за човечеството. Важно е да си създадем навик всеки ден да отделяме време и да четем със семейството си. С четенето ще освежим умовете си, изморени в ежедневието. Никога не бива да забравяме, че четенето е първата повеля на нашата религия и първата ни задача.

RAMAZAN BAYRAMI

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَٰٓئِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿30﴾

Fussilet, 41/30

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

كَانَ لَكُمْ يَوْمَانِ تَلْعَبُونَ فِيهِمَا وَقَدْ أَبْدَلَكُمُ اللَّهُ بِهِمَا خَيْرًا مِنْهُمَا يَوْمَ الْفِطْرِ وَيَوْمَ الْأَضْحَى.

Ebû Dâvûd, Salât, 239

Allahü ekber, Allahü ekber, Allahü ekber. Lâ ilâhe illallahu vellahü ekber, Allahü ekber ve lillahil-hamd...

Kardeşlerim!

Hicret öncesi, Medinelilerin iki bayramı vardı. Bu bayramlarda onların sevinçle eğlendiklerini gören Peygamber Efendimiz(s.a.s.); **"Allah size bu iki bayramınıza bedel olarak daha hayırlısını; ramazan ve kurban bayramını lütfetmiştir."**[1] buyurmuştur. Böylece Müslümanlar o günden bu güne; on beş asırdan beri ramazan ve kurban bayramlarını ibadet neşesi, sevinç ve huzurla kutlamaktadırlar.

Muhterem Kardeşlerim!

Ramazan ayı boyunca bir ve beraber olmanın en güzel örneklerini yaşadık. İyiliklere, güzelliklere doğru yürüyüşümüzü hızlandırdık. Takva elbisesini kuşandık oruçlarımızla. Bir verdik bin kazandık sadaka ve zekâtlarımızla. Cıvıl cıvıl çocuk sesleri arasında teravihleri kıldık. Salavât ve tekbirlerle mabetlerimizin ruhuna ruh kattık. Sofralarımızda yetimlere, gariplere yer açtık, ilahi rahmeti celbedenler zümresine katıldık. Kul olduğumuzu bir kez daha hatırladık, geçmişin ve bugünün muhasebesini yaptık, tövbe ettik, af diledik, Rabbimize sığındık...

Değerli Kardeşlerim!

İşte bugün bayram... Ramazanı hakkıyla eda edebilmenin onuru, bayrama ulaşmış olmanın sevincini paylaşmak üzere Allah'ın evinde toplandık. Gönüllerimiz coşkun bir deniz gibi. Omuz omuza, ilahi aşk ile aynı kıbleye yöneldik. Bütün içtenliğimizle ünvan ve dünyevî makam gibi varlıklarımızı bir tarafa bırakıp, bir olmaya, diri olmaya geldik.

Kardeşlerim!

Bugün bayram... İç dünyamızdan başlayarak sevgi ve huzuru dalga dalga ailemize ve topluma yaymanın, birbirimizi kardeş bilerek daha çok gözetmenin vaktidir bugün...

Öksüzleri sevindirmenin, dargınları barıştırmanın ve birbirimizin gönlüne girmenin vaktidir bugün...

İnsan oluşumuzu iliklerimize kadar hissettiğimiz kutlu bir zaman dilimidir bugün...

Kalabalıklar içinde "yalnızlık" ve "terkedilmişlik" hissine kapılmış kırık gönüllere "yalnız değilsiniz" mesajını verme vaktidir bugün...

Birbirimizden kaçış anı değil birbirimize yakınlaşma, gönlümüzü birbirimize açma, sevinçleri büyütme mevsimidir bugün...

Aziz Kardeşlerim!

Öyleyse geliniz; önce kendi yüreklerimizi bir sevinç yumağı hâline getirelim bu bayramda. Varlık sebebimiz olan anne ve babalarımızın gönüllerini şad edelim ve onların hayır dualarını alalım sonra. Hayatın bütün ağırlığını paylaştığımız çileli eşlerimizin yüzünü güldürelim. Evlerimizin canlı bayramları olan çocuklarımızı sevindirelim ve bayram coşkusuyla tanıştıralım.

Gelin; gönüllerin ağır yükü olan küskünlüklere son verelim. Selâmlaşarak, kucaklaşarak, ziyaretleşerek, ikramda bulunarak; bütün akrabaların, bütün komşuların gözlerine sevinç taşıyalım.

Gelin; evine bayram uğramayanlar varsa biz uğrayalım. Öksüz ve yetimlerin, kimsesiz ve ihtiyaç sahiplerinin yüzlerinin gülmesine ve ümitlerinin yeşermesine vesile olalım. Bizimle bayram sevincine katılamayan; hapishane ve hastane köşelerinde, düşkünler yurdunda bulunan vatandaşlarımızı ziyaret edip gönüllerini alalım.

Kardeşlerim!

Bayram neşedir, sevinçtir... Hakkın bizden razı olduğu bayramlar adeta bir dünya cennetidir...

Avlarlı Efe ne güzel söylemiştir;

"Mevlâ bizi affede/Gör ne güzel ıyd olur/
Cürm ü hatalar gide/Bayram o bayram olur"

Ramazan şuuruyla yaşayacağımız bir hayatın ahiretinin bayram olacağını şu ayeti kerimeyle müjdeliyor Rabbimiz:

"Şüphesiz Rabbimiz Allah'tır" deyip de, sonra dosdoğru olanlar var ya, onların üzerine akın akın melekler iner ve derler ki: "Korkmayın, üzülmeyin, size dünyada iken vadedilmekte olan cennetle sevinin!"[2]

Bu hissiyatla bayramınızı tebrik ediyor, bayramın hepimize, insanlık âlemine hayırlar getirmesini Yüce Mevla'dan niyaz ediyorum...

---

1 Ebû Dâvûd, Salât, 239

2 Fussilet, 41/30

РАМАЗАН БАЙРАМ

(Байрамско хутбе)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿30﴾

Fussilet, 41/30

قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

كَانَ لَكُمْ يَوْمَانِ تَلْعَبُونَ فِيهِمَا وَقَدْ أَبْدَلَكُمُ اللّٰهُ بِهِمَا خَيْرًا مِنْهُمَا يَوْمَ الْفِطْرِ وَيَوْمَ الْأَضْحَى.

Ebû Dâvûd, Salât, 239

Аллаху екбер, Аллаху екбер, Аллаху екбер,
Ля иляхе илляллаху, веллаху екбер, Аллаху екбер, ве лиллях-ил-хамд

Братя мюсюлмани!

Преди преселението – хиджрет, жителите на Медина имали два празника. И когато Пратеника на Аллах (с.а.с.) ги заварил да празнуват и се веселят в тези дни, той казал: *„Аллах замени тези ваши празници с два по-добри от тях – рамазанския и курбанския байрам“* (Ебу Давуд). Така мюсюлманите оттогава до ден днешен, в продължение на повече от четиринадесет века, празнуват тези два байрама с радост и веселие.

Уважаеми братя!

По време на месец рамазан съпреживяхме най-добрите примери на нашата сплотеност и единство. Ускорихме похода си към служенето и добрините. Облякохме одеждите на страхопочитанието чрез спазването на оруча. Дадохме едно и спечелихме хиляда чрез зекята и садаката, които раздадохме. Кланяхме теравих сред звънливи детски гласове и разкрасихме джамиите с текбири и салят-ус-селям. Сторихме място на сираците, бедните и бездомните на нашата софра и се наредихме сред озарените от Аллаховата благодат. Осъзнахме още веднъж, че сме хора – Негови раби. Направихме си равносметка за миналото и настоящето, направихме покаяние, поискахме прошка и потърсихме убежище при нашия Господар…

Скъпи братя!

Днес е байрам… И ето че отново сме се събрали в Дома на Аллах, за да споделим радостта си, че сме извършили ибадета си през месец рамазан и сме достигнали до този свещен празник. Сърцата ни силно туптят и ето, рамо до рамо, всички заедно се обръщаме в посоката къбле. С цялата си искреност оставихме настрана нашите титли, чинове и човешка власт и дойдохме тук, за да сме заедно, за да сме единни и сплотени…

Скъпи вярващи!

Днес е байрам… Днес е денят, в който трябва да се възприемем като братя, и започвайки от себе си и нашите семейства, да разпространим щастието и радостта сред обществото…

Днес е денят, в който трябва да зарадваме сираците, да помирим сърдитите и да бъдем състрадателни едни към други…

Днес е благословено време, в което дълбоко в сърцата си трябва да усетим, че сме хора…

Днес е денят, в който трябва да отправим послание към онези, които се чувстват изоставени и самотни в тълпата, и да им докажем, че не са сами!…

Днес е денят, в който не бива да се избягваме един друг, а да се сближим и увеличим радостта си…

Братя мюсюлмани!

Тогава елате… И нека най-напред изпълним сърцата си с радост в този ден. Нека посетим нашите родители, ако са живи, или ги споменем с добро и отправим дуа за тях, ако вече са си заминали от този свят. Нека зарадваме нашите съпруги, които споделят и понасят заедно с нас трудностите на този живот. Нека накараме нашите деца да усетят радостта и веселието на байрама.

Елате да сложим край на враждата, която е тежък товар между нас. И нека разнесем радостта на този ден из цялото общество, като посетим близки, съседи и познати и взаимно се поздравим.

Елате… Ако има дом, в който не се празнува байрам, ние да го отведем там. Нека зарадваме сираците, самотните и бездомните и съживим техните надежди. Нека посетим онези, които нямат възможност да празнуват с нас, и да ги зарадваме, като отидем при тях – в затворите, болниците и старческите домове.

Скъпи братя!

Байрамът е радост и веселие… Байрамите, в които Аллах е останал доволен от нас, са земен рай – дженнет, за всички нас…

И колко красиво го е казал поетът:

„Когато Аллах ни опрости, тогава виж колко хубав празник е…

От грешките и греха пречистиш ли се ти, за теб този ден празник е…“

В следния айет Аллах Теаля ни известява, че ако прекараме живота си със съзнанието за рамазана, то съдният ден ще бъде байрам за нас:

„При онези, които казват: „Аллах е нашият Господар!“ и следват правия път, ангелите ще слязат: „Не се страхувайте и не скърбете! И се радвайте на дженнета, който ви е обещан!“ (Фуссилет, 41: 30).

В този ред на мисли искам да честитя байрама на всички вас и се моля на Всевишния Аллах да го стори радост, спокойствие и мир за всички хора по света! (Амин)

Байрамънъз мубарек олсун!

EĞİTİM BÜYÜK BİR YATIRIMDIR

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللّٰهِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوا
مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ

Sevgili Müslüman Kardeşlerim!

Oruç, namaz ve sadaka ile ihya edilen mübarek gün ve gecelerdeyiz. Bizleri rahmet ve bereket dolu bu aya tekrar ulaştıran Yüce Allah'a hamd olsun. Ramazan ayı insanlık için bir nimettir. Ramazan ayı, muhasebe ve tövbe, iyiye doğru değişim, bağışlama ve bağışlanma ayıdır. Ramazan ayı feyiz ayıdır, çünkü bu ayda Kur'ân-ı Kerim nazil olmaya başlamıştır, çünkü bu ayda Kadir Gecesi saklıdır.

Sevgili Müminler!

Allah iyiliği sever ve kullarını iyiliğe çağırır. Onun rızasını kazanabileceğimiz yolları ve araçları bize göstermiştir. Hiç şüphesiz, Ramazan ayında yapılan iyi ameller, diğer aylar ve günlerde yapılan iyi amellerden daha üstündür ve Ramazan ayında işlenen günahlar yılın diğer günlerinde işlenen günahlarla aynı değildir. Hayırda yarışanlara ne mutlu!

Muhterem cemaat!

İyiliğin terk edildiği ve kötünün modern kabul edildiği bir zamanda yaşıyoruz. Müslüman topluluklar pasif durumda, İslâm'ın güzelliğinden faydalanmıyor ve kimseye yararı olmayan faydasız şeyler yaparak giderek daha fazla inanmayanlara uymaya başlıyorlar. O yüzden hakkın tarafında durarak iyiliği emredip kötüyü kınamak suretiyle üstlenmemiz gereken görevin farkına varıp toplumdaki yerimizi almamız çok önemlidir. Aksi takdirde yıkımın ve çöküşün şahitleri olacağız. Bunun sebebi bizler olursak, bu daha da kötü olur. Allah korusun!

Kıymetli Müslümanlar!

Asırlar boyunca müminin şekli çok açık bir biçimde belirgindir. *"İnsanların en hayırlısı onlara en çok yardım edendir"* diyen Peygamberimiz Hazreti Muhammed (s.a.s.)'in izinden giden mümin kişi; aktif, sorumluluk sahibi ve en fazla da topluma yararı olan ve yapıcı insandır.

Kardeşlerim!

Birkaç yıldan beri Bulgaristan Başmüftülüğü İslâmî Eğitime Destek Kampanyası düzenliyor. Bu kampanya, Bulgaristan Müslümanlarının kendilerine yönelik bir yardımdır. Bu kampanya geleceğimize bir yatırımdır, çünkü yarının toplumundaki yetişkin fertler bugünün çocukları, yani ümmetin çocuklarıdır. Bu kampanya, bizlerdeki birlik, duyarlılık ve empatinin sembolüdür. Allah Teâlâ'nın kullarına şu çağrısının bir yankısıdır: ***"Hep birlikte Allah'ın ipine (İslâm'a) sımsıkı yapışın; parçalanmayın. Allah'ın size olan nimetini hatırlayın: Hani siz birbirinize düşman kişiler idiniz de O, gönüllerinizi birleştirmişti ve Onun nimeti sayesinde kardeş kimseler olmuştunuz."*** (Âl-i İmrân, 3/103).

İslâmî Eğitime Destek Kampanyasına katılarak Müslümanlar, yaz Kur'ân kursları, okullarda "İslâm Dini" dersleri düzenlenmesine, öğrenciler için kitap ve yardımcı araçların basılmasına destek sağlıyorlar. Başka bir deyişle paralarını kazançlı bir ticarete yatırıyorlar. Allah Teâlâ şöyle buyuruyor: ***"Allah'ın kitabını okuyanlar, namazı kılanlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan Allah için gizli ve açık sarfedenler, asla zarara uğramayacak bir kazanç umabilirler."*** (Fâtır, 35/29).

Bizler biliyoruz ki, bazıları, şeffaflık sağlamama, belirsizlik veya kötüye kullanma ile suçlayarak bu faydalı faaliyete engel olmaya çalışan, açıkça karşı çıkan insanlar olacaktır. Bu böyledir, çünkü şeytan doğruluğa, iyiliklerin yayılmasına razı gelmeyecek ve pasif durmayacaktır. Peygamberimiz (s.a.s) insanları Allah'ın kelâmından uzaklaştırmak isteyen Ebû Cehil tarafından takip edilmedi mi? O yüzden bugün olduğu gibi, yarın da şeytanın diliyle konuşan ve iyi insanların kusurlarını yayan, her bir hareketleri için onları suçlayan insanlar olacaktır. Ancak onlar, Yüce Allah'ın iman edenlerin yardımcısı, onların koruyucusu ve efendisi olduğunu unutmaktadırlar.

Aziz cemaat!

Bizim dedelerimiz ve babalarımız bizlere miras olarak camiler, medreseler ve kitaplar bıraktılar. Şimdi görevimizi yerine getirme ve dinimizi bulduğumuz gibi temiz bir biçimde gelecek nesillere aktarma sırası bizde. Ramazan ayı boyunca devam edecek kampanyanın amacı da bu bağlamdadır. Her Müslüman, gücü yettiği ölçüde emeğiyle, parasıyla veya başka bir şekilde katkı sağlayabilir.

Unutmamalıyız ki, ister büyük, ister küçük olsun, ancak samimî bir şekilde verilen şeyler değer kazanır. Peygamberimiz (s.a.s.) *"Yarım hurma ile de olsa ateşten korunun"* diyerek bize ateşten korunmanın yolunu ve buna herkesin gücünün yetebileceğini açıklıyor.

İyi amellerin bazıları zaman ve miktar bakımından sınırlıdır, bazıları ise süreklidir ve dünyada kalıp onları yapanlar ve bu dünyadan göçmüş olanlar için de devamlı meyve verirler.

Gerçekten eğitime, İslâmî neşriyatın ve ahlâkın yayılmasına katkı sağlamak sürekli meyve veren bir iyiliktir. Rasûlüllah (s.a.s.) şunu açıkça belirtmiştir: *"İnsan vefat ettiğinde amel defteri kapanır, ancak üçünü sevabı yazılmaya devam eder: sadaka-i cariye, faydalı ilim ve ardından kendisi için dua edecek hayırlı evlât."*

Yüce Allah'tan bizleri iyi tavsiyeleri duyanlardan ve onlara uyanlardan eylemesini ve bize bu işte kolaylık vermesini niyaz ediyorum. O merhametlidir, yol gösterendir.

ОБРАЗОВАНИЕТО Е ГОЛЯМА ИНВЕСТИЦИЯ

اِنَّ الَّذٖينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللّٰهِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ

Уважаеми братя мюсюлмани!

Намираме се в благодатни дни и нощи, изпълнени с оруч, намаз и садака. Слава на Всевишния Аллах, Който ни удостои и ни даде възможност да изживеем още един сезон, изпълнен с рахмет и берекет. Месец рамазан е дар за човечеството, той е възможност за равносметка и покаяние, за поправяне и опрощение, той е месец на изобилието, защото в него е низпослан Коранът, в него е и лейлету-л-Кадр.

Скъпи вярващи!

Аллах обича доброто и приканва Своите раби към него. Той ни е посочил пътищата и ни е показал начините и средствата за постигане на Неговото задоволство. Несъмнено извършените добри дела в месец рамазан са по-превъзходни от добрите дела, извършени в другите дни, и греховете в рамазан не са равни на греховете в другите дни от годината. Блазе на онези, които се състезават в доброто!

Мухтерем джемаат!

Живеем във време, в което доброто е изоставено, а лошото е модерно. Мюсюлманските общности са пасивни, не се възползват от красотата на исляма и все повече подражават на невярващите, вършейки никому ненужни и безполезни неща. Затова е важно да се осъзнаем и да заемем полагащото ни се място в обществото, заставайки зад правдата, повелявайки доброто и порицавайки лошото. В противен случай ще бъдем свидетели на разрухата и упадъка, а още по-лошо ще бъде, ако ние сме техни проводници. Аллах да ни опази!

Скъпи вярващи!

През вековете ясно се откроява образът на вярващия. Той е активен, отговорен и най-вече обществено полезен и градивен човек – по примера на Мухаммед (с.а.с.), който казва: *„Най-добрият измежду хората е най-полезният за тях"*.

Братя мюсюлмани!

От няколко години Главно мюфтийство организира кампания за подпомагане на ислямското образование. Тази кампания е помощ от мюсюлманите в България за самите тях. Тя е инвестиция в нашето бъдеще, защото утрешните съзидателни мюсюлмани са нашите деца – децата на уммета. Кампанията е олицетворение на нашето единство, загриженост и съпричастност. Тя е проявление на призива на Аллах Теаля към Неговите раби: ***„И се привържете всички за въжето на Аллах, и не се разделяйте, и помнете*** *благодатта на Аллах към вас, когато бяхте врагове, а Той помири сърцата ви и станахте братя чрез Неговата благодат!"* (Ал-и Имран, 3: 103).

С участието си в кампанията за подпомагане на ислямското образование мюсюлманите помагат за провеждането на летните Коран-курсове, за преподаването на „Религия–ислям" в училищата, за отпечатването на литература и помощни материали за учениците, или с други думи, инвестират своите пари в една търговия, която е печеливша. Аллах Теаля казва: *„Онези, които четат Книгата на Аллах и изпълняват намаза,* ***и дават скрито и явно от онова, което им дарихме, наистина се надяват на търговия, която не ще пропадне"*** (Фатир, 35: 29).

Ние знаем, че има и такива хора, които са отявлени противници на това добро дело и ще се опитват да пречат, упреквайки един или друг в неяснота или в злоупотреби. Това е, защото шейтанът няма да се съгласи с правдата, с разцвета на добрините и не ще замълчи. Нима Пейгамбера (с.а.с.) не беше следван от Ебу Джехил, който се опитваше да отблъсне хората от словото на Аллах? Затова както днес, така и утре ще има хора, които да говорят с езика на шейтана и ще изтъкват недостатъците на добрите хора, ще ги обвиняват за всяко действие, но те забравят, че Могъщия Аллах е помощник на вярващите, техен покровител и господар.

Азиз джемаат!

Нашите деди и бащи оставиха в наследство джамии и медресета, оставиха книги и знание, от които се възползваме. Сега е наш ред да изпълним дълга си и да предадем на идните поколения чистата вяра, която унаследихме. В този смисъл се осъществява кампанията за подпомагане на ислямското образование, която ще продължи през месец рамазан. Всеки мюсюлманин може да допринесе с труда, с парите си или по друг начин – всеки според силите си.

Да не забравяме, че даденото от сърце е ценно, независимо дали е малко, или много. Пейгамбера (с.а.с.) ни повелява и напътва към спасението от огъня, пояснявайки, че то е по силите на всеки: *„Предпазете се от огъня, дори да е с половин фурма"*.

Подпомагането на образованието, ислямската литература и морал е добро, което е постоянно и продължително във времето. Расулюллах (с.а.с.) е подчертал ясно това, казвайки: *„Когато умре човекът, делата му се прекратяват, освен три дела: садака-и джарийе (постоянна садака), полезно знание или добро дете, което се моли за него"*.

Молим се на Аллах Теаля да ни стори от онези, които слушат добрите слова и ги следват, и да ни улесни в това, Той е Милостивия, Напътстващия.